1963
ଏପ୍ରିଲ 23

ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥ

ବନାମ

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

(କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ, ରଘୁବର ଦୟାଲ ଏବଂ
ଜେ. ଆର. ମୁଧୋଲକର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଅପରାଧିକ ବିଚାର - ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ - ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷ ମୁକ୍ତି - ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରାଜ୍ୟ ଆବେଦନ - ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନୁମତି - ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବଦଳାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଯଦି ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରେକର୍ଡ କରିପାରିବେ - ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଲୁଚାଇବାରେ ସହାୟତା -ଏହାର ପରିସର - ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା (1860ର ଅଧିନିୟମ 45), ଧାରା 120-B, 379, 414 ।

ବ୍ରିଟିଶ ଇଣ୍ଡିଆ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଦ୍ୱାରା କାନପୁରରୁ ପଠାଯାଇଥିବା ପଶମ ଶାଲ ଏବଂ ମଫ୍ଲର୍ ଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ଗଣ୍ଠିଲି ଏବଂ ହାଇମାନପୁରରୁ କାନପୁରକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଗଣ୍ଠିଲି ଇଟାରସି ରେଳ ଷ୍ଟେସନରେ ମାଲଡବାରେ ବୋଝେଇ କରାଯାଇଥିଲା । ମାଲଡବାର ତାଲା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ନାଗପୁରରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଉପରୋକ୍ତ ଗଣ୍ଠିଲି ଗୁଡ଼ିକ ନିଖୋଜ ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଖୋଜାଖୋଜି କରିବା ସମୟରେ, ଜଣେ ଗୋପୀ ନାଥଙ୍କ ଘରୁ କେତେକ ଚିରିଯାଇଥିବା ଲେବଲ ସମେତ କେତେକ ଜିନିଷ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଦିନ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋପୀ ନାଥଙ୍କ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଆସୁଥିବାର ପୋଲିସ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ, ଯାହାର ସମ୍ମୁଖ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସୂଚନା ପ୍ରକାରେ ପୋଲିସ ସେହି ଘରର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ପଶମ ଶାଲ, ମଫଲର, ବିଛଣା ଚାଦର ଏବଂ କେତେକ ଘର ଭାଙ୍ଗିବା ଉପକରଣ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲା । ତଦନ୍ତ ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ ଛଅ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 120-B, 379 ଏବଂ 414 ଅଧୀନରେ ଅନେକ ଅଭିଯୋଗ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜଣେ ବୀରେନ୍ଦ୍ର ନାଥଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନ ଉପରେ, ସମସ୍ତ ଦୋଷୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା

1963
ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥ
ବନାମ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର ଦୟାଲ

ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଗୋପୀନାଥ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ, ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 414 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ଉପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିବା କାରଣରୁ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କେବଳ ଏହି ତଥ୍ୟ, ଯେଉଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି, ତାଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିବା ବିରୋଧରେ ଆବେଦନ କରିବାରେ ରାଜ୍ୟକୁ ବାଧା ଦେଉନାହିଁ । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟର ସଠିକତାକୁ ରାଜ୍ୟ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିଜର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରଦାନକରିପାରିବେ ।

ଆହୁରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଠାବ କରାଯିବା ଏବଂ ଚୋରି ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 414 ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷକୁ କେବଳ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏହାକୁ ଲୁଚାଇବା ଏବଂ ଅନ୍ୟତ୍ର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପୁନରୁଦ୍ଧାରର ପରିସ୍ଥିତି ଯଥେଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଲୁଚାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 414 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 226/1960 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 385/1959ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 28 ଜୁଲାଇ, 1960 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ଆର୍. ଚୌବେ ଏବଂ ନୌନିତ୍ ଲାଲ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଇ. ଏନ୍. ଶ୍ରଫ୍ ।

1963, ଏପ୍ରିଲ 23 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର ଦୟାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ରାଜ୍ୟ ଆବେଦନ ଉପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରି ଏବଂ ଆଇ. ପି. ସି. ଧାରା 414 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ହୋଶଙ୍ଗାବାଦଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଓଲଟାଇ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ।

ବ୍ରିଟିଶ ଇଣ୍ଡିଆ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍, କାନପୁର ୱୁଲେନ୍ ମିଲ୍ସ ଶାଖା, କାନପୁର ଦ୍ୱାରା କାନପୁରରୁ ପଠାଯାଇଥିବା ପଶମ ଶାଲ ଏବଂ ମଫ୍ଲର୍ ଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ଗଣ୍ଠିଲି ଏବଂ ହାଇମାନପୁରରୁ କାନପୁରକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଗଣ୍ଠିଲି 18 ସେପ୍ଟେମ୍ବର,1957 ରେ ଇଟାରସି ରେଳ ଷ୍ଟେସନରେ ମାଲଡବା ନଂ. ସି. ଆର. 325ରେ ବୋଝେଇ ହୋଇଥିଲା । 20 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1957 ରାତ୍ର ପ୍ରାୟ 1 ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ପାଣ୍ଡୁରନା ରେଳ ଷ୍ଟେସନରେ ୱାଗନର ତାଲା ଭାଙ୍ଗିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ନାଗପୁରରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଉପରୋକ୍ତ ଗଣ୍ଠିଲି ଗୁଡ଼ିକ ନିଖୋଜ ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । କାନପୁରରୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଏକ ଗଣ୍ଠିଲି ପରଦିନ ସକାଳେ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ଜୌଲଖେଡ଼ା ଏବଂ ମୁଲତାଇ ମଧ୍ୟରେ ରେଳ ଲାଇନ ନିକଟରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ।

1957 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 23 ତାରିଖରେ ମୁଲତାଇରେ ଥିବା ଜଣେ ଗୋପୀ ନାଥଙ୍କ ଘରେ ଖୋଜାଖୋଜି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଘରୁ କେତେକ ଫାଟିଯାଇଥିବା ଲେବଲ ସମେତ କେତେକ ଜିନିଷ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ସେହିଦିନ ପୋଲିସ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବେତୁଲରେ ଥିବା ଗୋପୀ ନାଥଙ୍କ ଘରୁ ବାହାରି ଆସିଛନ୍ତି, ଯାହାର ସମ୍ମୁଖ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଏକ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସୂଚନା ପ୍ରକାରେ, ପୋଲିସ ସେହି ଘରର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଉଲ ଶାଲ,

1963
ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥ
ବନାମ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର ଦୟାଲ

ମଫଲର, ବେଡ୍-ସିଟ୍ ଏବଂ କେତେକ ଘର ଭାଙ୍ଗିବା ଉପକରଣ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲା ।ସେପ୍ଟେମ୍ବର 23 ଏବଂ 24 ତାରିଖରେ ଏହି ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅନୁସନ୍ଧାନର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଛଅ ଜଣଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥଙ୍କୁ ଆଇ. ପି. ସି.ର ଧାରା 120-B, 379 ଏବଂ 414 ଅଧୀନରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ବାବୁ ରାମଙ୍କୁ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 120-B ଏବଂ 379 ଅଧୀନରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 379 ସହିତ ଧାରା 120-B ଅଧୀନରେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଗ୍ୟାରସିଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଗୋପୀନାଥଙ୍କୁ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 414 ସହିତ ଧାରା 120-B ଅଧୀନରେ ଏବଂ ବୀରେନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କୁ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 414 ଅଧୀନରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଦ୍ୱାନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ବୀରେନ୍ଦ୍ର ନାଥଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 379 ସହିତ ଧାରା 120-B ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ, କେବଳ ଗୋପୀନାଥଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯିଏ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 414 ଧାରା 120-B ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 414 ଅନୁଯାୟୀ ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅପିଲରେ, ହୋଶଙ୍ଗାବାଦର ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଏହି ସମସ୍ତ ଦୋଷୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ । ସେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଯେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ କଥିତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲା । ଗୋପୀନାଥ ଏବଂ ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରାଯିବା ବିରୋଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଅପରାଧ ପାଇଁ ଗୋପୀନାଥଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଏବଂ ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ଏହା ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 414 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ତାଙ୍କ କଥନ ଅନୁସାରେ ବେତୁଲରେ ଥିବା ଗୋପୀ ନାଥଙ୍କ ଘରୁ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇନଥିଲେ । ସେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜର ବୋଲି ଦାବି

କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ । ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରିଟିଶ ଇଣ୍ଡିଆ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍, କାନପୁର ୱୁଲେନ୍ ମିଲ୍ସ୍ ଶାଖା, କାନପୁର ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ଏବଂ V.S.N.C ନରସିଂହ ଚେଟ୍ଟିୟାର ଫାର୍ମ୍ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ବେଡ୍ସିଟ୍ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା କରୁରରେ ହୋଲସେଲ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ଲୁମ୍ କ୍ଲଥର ବ୍ୟବସାୟ କରେ ।

କାନପୁର ୱୁଲେନ୍ ମିଲ୍ସ୍ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ଚାରୋଟି ଗଣ୍ଠିଲି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚାଲାଣ ଗଣ୍ଠିଲି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶାଲ ଏବଂ ମଫଲର ଗୁଡ଼ିକର ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁ ପରିମାଣର ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି । 95ଟି ଶାଲ ଏବଂ 63ଟି ମଫଲର ମଧ୍ୟରୁ 80ଟି ଶାଲ ଏବଂ 43ଟି ମଫଲର ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିଭଳି, ଚୋରି ହୋଇଥିବା 10 ଯୋଡ଼ା ବିଛଣା ଚାଦର ମଧ୍ୟରୁ 8 ଯୋଡ଼ା ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି । କାନପୁର ଉଲେନ୍ ମିଲ୍ସ କିମ୍ବା କରୁର କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ପରି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ଏତେ ପରିମାଣର ସାମଗ୍ରୀର ଉପସ୍ଥିତି ପାଇଁ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣର ଅଭାବ, ଚୋରି ହେବାର କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକର ପୁନରୁଦ୍ଧାର, ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଶାଲ ଏବଂ ମଫଲରରେ କାନପୁର ଉଲେନ୍ ମିଲ୍ସର ରେଶମ ଏବଂ କାଗଜ ଲେବଲ୍ ର ଉପସ୍ଥିତି ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 24 କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 16 ର ଭାଇ ଭେଙ୍କଟ ରମଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଯିଏ କରୁର ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି, ବିଛଣା ଚାଦରର ଲେବଲ୍ ଉପରେ କିଛି ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଲେଖାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ବିଚାରକୁ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଏପରି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ପହଞ୍ଚିଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବ ନାହିଁ ।

ତେବେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ କୁଞ୍ଜୁରୁ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10ଙ୍କ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଶାଲ, ମଫଲର କାନପୁର ଉଲ ମିଲ୍ସ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ଚୋରି ହୋଇଥିବା ଗଣ୍ଠିଲିରେ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା ଶାଲ ଏବଂ ମଫଲର କାନପୁର ଉଲେନ୍ ମିଲ୍ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି କୁଞ୍ଜୁରୁଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛି । ସେ

1963
ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥ
ବନାମ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର
ଦୟାଲ

ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଶାଲ ଏବଂ ମଫଲରଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିନାହାନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ, ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଶାଲ ଏବଂ ମଫଲର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇନଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ସରକାରୀ ରେଳବାଇ ପୋଲିସର ପୋଲିସ୍ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର, ଦୁଇଟି ଲୋଇସ୍ (ଦୁଇଟି ଶାଲ) ଏବଂ ଦୁଇଟି ମଫଲର ଦେଖାଇଥିଲେ । ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବୟନଶିଳ୍ପ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ କାନପୁରର ୱୁଲେନ୍ ମିଲ୍ସ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ପରି ଜଣାପଡୁଛି । ସେହି ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କୁ ଅଦାଲତରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ କେବଳ କୁଞ୍ଜରୁଙ୍କ ବିବୃତି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଯେ ଏହି ଶାଲ ଏବଂ ମଫଲର ଏହି ମିଲ୍ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ତଥାପି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହି କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହି କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକର ସିଲ୍କ ଲେବଲ୍ ସିଲେଇ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ କାଗଜ ଲେବଲ୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହି କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଅନୁମାନ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଲେବଲ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଠକାମୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେହି ଜଣେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ରଖିଥିଲେ । ତେଣୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ଏହି ଶାଲ ଏବଂ ମଫଲର କାନପୁର ଉଲ ମିଲ୍ସର ଉତ୍ପାଦନ ଥିଲା ବୋଲି ଅନୁସନ୍ଧାନ ସଠିକ୍ ଅଟେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲା ଯେ ଏହି ଶାଲ ଏବଂ ମଫଲର କାନପୁର ଉଲେନ ମିଲ୍ସ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ଗଣ୍ଠିଲିରେ ଥିଲା ଏବଂ ଗେଟ୍ ପାସ୍ ଏବଂ କୁଞ୍ଜରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ ଚାଲାଣ ଗୁଡିକ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲା, କାରଣ ଯିଏ ସେଗୁଡିକ ଲେଖିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇ ନଥିଲା । କୁଞ୍ଜରୁ ଏହି ମୂଳ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକର ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସେ କାନପୁର ୱୁଲେନ୍ ମିଲ୍ସର ବିକ୍ରେତା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଜେରା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଚାଲାଣ ଏବଂ ଗେଟ୍ ପାସର ସତ୍ୟତା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଜେରା ସମୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଅନୁମାନ କରିବାର କିଛି ନାହିଁ ଯେ ଅଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଚାଲାଣ ଏବଂ ଗେଟ୍ ପାସ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗଣ୍ଠିଲି ଭିତରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଜିନିଷକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିନଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନମ୍ବର ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଗଣ୍ଠିଲି ଗୁଡିକ ଗେଟ୍ ପାସ୍ ଅନୁଯାୟୀ ମିଲ୍ ରୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ତଥ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ

କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ଶାଲ ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ଥିଲା ଏବଂ କୌଣସି ଚାଲାଣରେ ଏହିପରି ରଙ୍ଗର କୌଣସି ଶାଲ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଚାଲାଣରେ ଭୁଲ ବର୍ଣ୍ଣନା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ଶାଲ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଘଟଣାରେ ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ଶାଲ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ବୋଲି ଦାବି କରାଯାଇନାହିଁ । ତେଣୁ, ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ରାୟକୁ ବିବେଚନା କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ବଳ ରହିଛି ବୋଲି ବିଚାର କରୁନାହୁଁ ।

ବିଛଣା ଚାଦରର ଚିହ୍ନଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 16 ଏବଂ 24 ଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି । P.W.16 ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ 10 ଯୋଡ଼ା ବିଛଣା ଚାଦର ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିଲେ, ଯିଏ ଗଣ୍ଠିଲିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ପାର୍ସଲ୍ କୁ କରୁରକୁ ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ସେ ଷ୍ଟେସନ ମାଷ୍ଟର, ଅହିମାନପୁରଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ଅହିମାନପୁରକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଚାଦର ତାଙ୍କ କମ୍ପାନୀର ବୋଲି ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସାମଗ୍ରୀ ପଠାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଲେବଲ୍ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇ କୃଷ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି ଛୁଟିଦିନରେ ଘରେ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତଲିପିରେ ଏହି ଚାଦରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆକାର-ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ଢାଞ୍ଚା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି, P.W.24, ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ ବିଛଣା ଚାଦର ଉପରେ କେତେକ ଲେବଲ୍ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ଯେ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଲେଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଛଣା ଚାଦର ଉପରେ ସେହି ସମାନ ସଂଖ୍ୟା ଲେଖି ନଥିଲେ । ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ବେଳେବେଳେ ଏଭଳି ପ୍ରକାରର ମାର୍କିଂ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସବ୍-ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ତାଙ୍କୁ ଦୋକାନର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଖାଲି ଲେବଲ୍ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆକାର, ଢାଞ୍ଚା ଇତ୍ୟାଦି ଲେଖିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ ।

ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଏହି ବିବୃତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିନଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସମୟରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ଲେବଲ୍ ଉପରେ ସେହି ଚିହ୍ନ ପାଇଥାଇପାରନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବିଲେ ଯେ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିର ସଠିକତା ଉପରେ ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ ସମୟରେ ଲେବଲ୍ ଉପରେ ଲେଖା ମିଳିଥିଲା ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ପୋଲିସ

1963
ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥ
ବନାମ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର
ଦୟାଲ

ତାଙ୍କୁ ଲେବଲ୍ ଉପରେ ଲେଖିବାକୁ ବାଧ କରିବା ବିଷୟରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 24 କୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାଯାଇ ନଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଚିହ୍ନିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଲେଖା ସହିତ ଲେବଲ୍ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ସେହି ଲେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ତୁଳନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୋଲିସ୍ ତାଙ୍କର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଲି ଲେବଲ୍ ରେ ନେଇଥିଲା । ତେଣୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ବିଛଣା ଚାଦରଗୁଡ଼ିକୁ ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଭୁଲ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ଆମେ ଦେଖୁ ନାହୁଁ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରି ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସରକାର ଅନ୍ୟ ସହ ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିବା ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ବିବାଦରେ ଆମେ କୌଣସି ବଳ ଥିବାର ଦେଖୁନାହୁଁ । ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିବା କାରଣରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିଥିବାର କେବଳ ତଥ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିବା ବିରୋଧରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟକୁ ବାରଣ କରିନଥିଲା, ଅନ୍ୟ ସହ ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରମାଣ ଅପେକ୍ଷା ଯାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଭଲ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ଯେ ସେ ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି, ଚୋରି ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟର ସଠିକତାକୁ ରାଜ୍ୟ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିଜର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିପାରିବେ ।

ଶେଷରେ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ସହିତ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ଚିହ୍ନଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 414 ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଅପରାଧ ଗଠନ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଲୁଚାଇବାରେ ଆବେଦନକାରୀ କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଜଣା ନାହିଁ । ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 414 ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଚୋରି କରିବା କିମ୍ବା ନିକାଶ କରିବା କିମ୍ବା ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିଥିବା କିମ୍ବା ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନେଇ ପଳାଇବାରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ

ସହାୟତା କରିବା ଏକ ଅପରାଧ ଗଠନ କରେ । ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଠାବ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଚୋରି ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ବୋଲି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 414 ଅଧୀନରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷକୁ କେବଳ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରି ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏହାକୁ ଲୁଚାଇବା ଏବଂ ନିକାଶ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପୁନରୁଦ୍ଧାରର ପରିସ୍ଥିତି ଯଥେଷ୍ଟ ରୂପେ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଜାଣିଶୁଣି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ୟାକେଟ୍ ରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୃଥକ ଭାବରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ସମ୍ଭବତଃ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚୋରର ଭାଗରେ ଆସୁଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅଲଗା ରଖାଯାଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଘରର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଏହା ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ଲୁହା ଧନାଗାର ଏବଂ ଏକ ଭୂତଳ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଘରର ପଛପଟ ଦ୍ୱାରରୁ ବାହାରକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, ଯାହାର ସମ୍ମୁଖ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ଘର ଭିତରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଠିକଣା ଜାଣିଥିଲେ । ପୁନରୁଦ୍ଧାର ହେବାର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସେ କିଛି ମଫଲର ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ରାତିରେ ସେ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ସହ ଏକ କାର୍ ରେ ଘରକୁ ଆସି କାର୍ ରୁ ଗଣ୍ଡିଲି ପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବାହାର କରି ଘରକୁ ଯାଉଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ଯେ ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଲୁଚାଇବାରେ ସେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 414 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ କରିଥିଲେ ।

ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ବଳ ପାଉନାହୁଁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଛୁ ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

1963
ଅଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥ
ବନାମ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର ଦୟାଲ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।